

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

- 4091** *Reial Decret Llei 10/2012, de 23 de març, pel qual es modifiquen determinades normes financeres en relació amb les facultats de les autoritats europees de supervisió.*

I

La transposició en termini de directives comunitàries, especialment les de mercat interior, constituïx en l'actualitat un dels objectius prioritaris establits pel Consell Europeu. La Comissió Europea sotmet informes periòdics al Consell de Competitivitat, als quals es dóna un alt valor polític perquè servixen per a mesurar l'eficàcia i la credibilitat dels estats membres en la posada en pràctica del mercat interior.

El compliment d'este objectiu resulta hui encara més prioritari tenint en compte el nou escenari dissenyat pel Tractat de Lisboa pel qual es modifiquen el Tractat de la Unió Europea i el Tractat Constitutiu de la Comunitat Europea, per als incompliments de les obligacions de transposició en termini, per als quals la Comissió pot demanar al Tribunal de Justícia de la Unió Europea la imposició d'importants sancions econòmiques de manera accelerada (article 260.3 del Tractat de Funcionament de la Unió Europea –TFUE–).

Espanya ha complit de manera consistent els objectius de transposició en termini compromesos, des de l'inici del seu establiment; no obstant això, en estos moments presenta un retard en la transposició de la directiva que s'incorpora amb este reial decret llei amb el risc de multa que preveu l'article 260.3 del TFUE.

Per això, davant de la gravetat de les conseqüències de continuar acumulant retard en la tramitació d'esta norma, cal aprovar-la per reial decret llei, cosa que permetrà tancar el procediment d'infracció obert i amb això evitar la imposició de sancions econòmiques a Espanya

Quant a la utilització del reial decret llei com a instrument de transposició, cal assenyalar que el Tribunal Constitucional, en la Sentència 23/1993, de 21 de gener, assenyalava que el decret llei és un instrument constitucionalment lícit per a afrontar conjuntures econòmiques problemàtiques, i en la seua Sentència 1/2012, de 13 de gener, avala la concurrència del pressupòsit habilitador de l'extraordinària i urgent necessitat de l'article 86.1 de la Constitució quan concórreguen «l'evident retard en la transposició» i l'existència de «procediments d'incompliment contra el Regne d'Espanya».

D'altra banda, no és la primera vegada que cal recórrer a este instrument jurídic per a eludir el risc cert i imminent de la imposició de sancions econòmiques per l'incompliment del dret de la Unió Europea. Així, el dictat del Reial Decret Llei 8/2007 de 14 de setembre, pel qual es modifiquen determinats articles de la Llei 23/1992, de 30 de juliol, de Seguretat Privada, es va justificar en l'«existència d'un pressupòsit habilitador, al qual es referix la jurisprudència del Tribunal Constitucional, en el qual la necessitat d'origen de la norma haja de ser de tal naturalesa que no puga ser atesa per la via del procediment legislatiu d'urgència, a causa de l'exigència de la seua immediatesa». Pressupòsit que també concorre en el cas actual.

II

El present reial decret llei introduïx les modificacions legislatives que exigix la transposició de la Directiva 2010/78/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, per la qual es modifiquen les directives 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2009/65/CE en relació amb les facultats de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat

Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació) i l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea de Valors i Mercats).

Al novembre de 2008 la Comissió va encarregar a un grup d'experts d'alt nivell presidit per Jacques de Larosière l'elaboració d'una sèrie de recomanacions sobre com reforçar les mesures de supervisió amb vista a millorar la protecció del ciutadà i a restaurar la confiança en el sistema financer. En el seu informe final presentat el 25 de febrer de 2009 (l'Informe de Larosière) el grup d'experts d'alt nivell va recomanar que se'n reforçara el marc de supervisió, a fi de reduir el risc i la gravetat de futures crisis financeres.

Arran d'este informe, el Consell Europeu, en les conclusions a què arribà en la seua reunió de 18 i 19 de juny de 2009, va recomanar que es creara un Sistema Europeu de Supervisors Financers compost per tres noves autoritats europees de supervisió, la qual cosa va donar lloc a l'aprovació del Reglament (UE) núm. 1093/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea l'Autoritat Bancària Europea; el Reglament (UE) núm. 1094/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació; i el Reglament (UE) núm. 1095/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea l'Autoritat Europea de Valors i Mercats.

La modificació de l'arquitectura institucional de supervisió establida en l'àmbit de la Unió Europea va fer necessària l'adaptació de la normativa comunitària existent a la nova arquitectura i als nous procediments derivats del nou esquema de supervisió, que es va produir per mitjà de l'aprovació de la mencionada Directiva 2010/78/UE.

La Directiva 2010/78/UE va introduir modificacions en les directives sectorials a fi d'integrar les noves autoritats creades en el marc europeu de cooperació entre supervisors, i permetre que estes autoritats complisquen amb les funcions establides en els seus respectius reglaments.

Tenint en compte això, i de manera paral·lela a les modificacions realitzades en l'àmbit de la Unió Europea, el present reial decret llei incorpora al dret nacional les modificacions introduïdes per la Directiva 2010/78/UE, a excepció de les normes relatives al blanqueig de capitals, que seran objecte de transposició en una norma de rang reglamentari; i les relatives a les institucions d'inversió col·lectiva, que són objecte de transposició a través de la Llei 31/2011, de 4 d'octubre, per la qual es modifica la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva, i la normativa que la desplega.

Per a dur a terme esta transposició, el reial decret llei conté disposicions el contingut de les quals se centra en els elements següents:

Primer, obligació de cooperació amb l'Autoritat Bancària Europea, l'Autoritat Europea de Valors i Mercats i la Junta Europea de Risc Sistèmic.

Segon, comunicació a l'Autoritat Bancària Europea i a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats de diversos aspectes relacionats amb la supervisió de la solvència de les entitats financeres.

Tercer, introducció del mecanisme de mediació vinculant de l'Autoritat Bancària Europea i de l'Autoritat Europea de Valors i Mercats en cas de conflictes entre supervisors de diferents estats membres.

Quart, obligació de consulta a l'Autoritat Bancària Europea.

Quint, informació a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació sobre certs aspectes relacionats amb l'activitat i supervisió dels fons de pensions d'ocupació.

Tenint en compte estes premisses, este reial decret llei està integrat per set articles, cada un dels quals introduïx modificacions, en les línies apuntades anteriorment, en les lleis següents: Llei 13/1985, de 25 de maig, de Coeficients d'Inversió, Recursos Propis i Obligacions d'Informació dels Intermediaris Financers; Reial Decret Legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees; Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors; Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit; Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors; Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de Regulació dels

Plans i Fons de Pensions; Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer.

Les mesures que preveu este reial decret llei tenen com a fi adaptar l'esquema nacional de supervisió a les obligacions derivades del dret de la Unió Europea que estableixen un nou marc europeu de supervisió proveït d'aquells instruments que es consideren imprescindibles per a evitar la reproducció de pràctiques financeres que van estar en l'origen de la crisi econòmica. Esta adaptació s'ha de realitzar amb la màxima celeritat possible, perquè només d'esta manera l'esquema de supervisió europeu tindrà una implementació efectiva en el nostre país de manera coordinada amb la resta d'estats membres, tal com exigeix la normativa europea.

III

La greu conjuntura de crisi econòmica ha generat una forta caiguda de l'activitat econòmica i, correlativament, una forta baixada en la recaptació de recursos per part de les administracions territorials. Això està ocasionant retards acumulats en el pagament de les obligacions que han contret amb els seus proveïdors, amb la consegüent incidència negativa en la liquiditat de les empreses i la destrucció d'ocupació. Esta situació es veu agreujada per les exigents restriccions d'accés al crèdit i al descompte bancari d'eixes obligacions pendents de pagament.

Amb l'objectiu d'aportar solucions a esta greu situació el Govern va aprovar el Reial Decret Llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al Finançament dels Pagaments a Proveïdors, que completa el que preveu el Reial Decret Llei 4/2012, de 24 de febrer, pel qual es determinen obligacions d'informació i procediments necessaris per a establir un mecanisme de finançament per al pagament de proveïdors per part de les entitats locals. Per a la seua correcta aplicació i per a dissipar incerteses, s'inclou una modificació d'alguns aspectes del Reial Decret Llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al Finançament dels Pagaments a Proveïdors, amb l'objectiu de facilitar la seua aplicació urgent i immediata amb més seguretat jurídica.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució Espanyola, a proposta del ministre d'Economia i Competitivitat, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 23 de març de 2012,

DISPOSE:

Article primer. *Modificació de la Llei 13/1985, de 25 de maig, de Coeficients d'Inversió, Recursos Propis i Obligacions d'Informació dels Intermediaris Financers.*

La Llei 13/1985, de 25 de maig, de Coeficients d'Inversió, Recursos Propis i Obligacions d'Informació dels Intermediaris Financers, queda modificada de la manera següent:

U. La lletra d) de l'apartat 2 de l'article deu bis queda redactada de la manera següent:

«d) Cooperar estretament amb altres autoritats competents amb responsabilitat supervisora sobre les entitats de crèdit estrangeres, matrius, filials o participades del mateix grup en els termes que preveu l'article 6 del Reial Decret Legislatiu 1298/1986, de 28 de juny.

En particular, el Banc d'Espanya cooperarà amb les mencionades autoritats competents en la concessió de l'autorització per a l'ús de qualificacions internes de crèdit o mètodes interns de mesurament del risc operacional a aplicar en els grups espanyols d'entitats de crèdit i en la determinació de les condicions, a les quals, si és el cas, haurà d'estar subjecta la dita autorització.

Les sol·licituds d'autorització mencionades en el paràgraf anterior, presentades per una entitat de crèdit matriu de la Unió Europea i les seues filials o, conjuntament, per les filials d'una societat financera de cartera matriu de la Unió Europea, es

dirigiran al Banc d'Espanya, en la seua condició d'autoritat responsable de l'exercici de la supervisió dels grups consolidables d'entitats de crèdit.

En estos supòsits, en un termini no superior a sis mesos, el Banc d'Espanya promourà l'adopció d'una decisió conjunta sobre la sol·licitud amb les altres autoritats competents d'altres estats membres encarregades de la supervisió de les diverses entitats integrades en el grup. La resolució motivada que arreplegue esta decisió conjunta serà notificada al sol·licitant pel Banc d'Espanya.

El període a què al·ludix el paràgraf anterior començarà en la data en què el Banc d'Espanya reba la sol·licitud completa. El Banc d'Espanya remetrà esta sol·licitud sense demora a les altres autoritats competents.

Si no hi ha una decisió conjunta entre el Banc d'Espanya i les altres autoritats competents en el termini de sis mesos, el Banc d'Espanya resoldrà sobre la sol·licitud. La resolució motivada tindrà en compte les opinions i reserves de les altres autoritats competents expressades al llarg del termini de sis mesos. La resolució motivada serà notificada al sol·licitant i a les altres autoritats competents pel Banc d'Espanya.

Si al final del període de sis mesos alguna de les autoritats competents implicades ha remés l'assumpte a l'Autoritat Bancària Europea de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/78/CE de la Comissió, el Banc d'Espanya ajornarà la seua resolució i esperarà la decisió que l'Autoritat Bancària Europea puga adoptar de conformitat amb l'article 19, apartat 3, del citat reglament. Posteriorment, resoldrà d'acord amb la decisió de l'Autoritat Bancària Europea. El període de sis mesos serà considerat el període de conciliació en el sentit de l'article 19 de l'esmentat reglament.

En el cas del procediment equivalent que regisca, d'acord amb el que preveu la Directiva 2006/48/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici, les autoritzacions abans mencionades, quan es tracte de grups d'entitats de crèdit estrangers en els quals s'integre una entitat de crèdit espanyola, el Banc d'Espanya, a més de cooperar en la decisió conjunta a adoptar, podrà acceptar, si és el cas, les decisions que respecte d'això adopten les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea quan siguen estes les responsables de l'exercici de la supervisió d'aquells grups. L'entitat espanyola afectada calcularà els seus requeriments de recursos propis d'acord amb eixa decisió.

Reglamentàriament, es podran concretar els termes del procediment de cooperació a què es referix esta lletra.»

Dos. La lletra e) de l'apartat 2 de l'article deu bis queda redactada de la manera següent:

«e) Subscriure acords de coordinació i cooperació amb altres autoritats competents que tinguen com a objecte facilitar i establir una supervisió eficaç dels grups encomanats a la seua supervisió i assumir les tasques addicionals que resulten de tals acords.

En particular, el Banc d'Espanya podrà subscriure un acord bilateral, de conformitat amb l'article 28 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, per a delegar la seua responsabilitat de supervisió d'una entitat filial en les autoritats competents que hagen autoritzat i supervisen l'empresa matriu, a fi que estes s'ocupen de la vigilància de la filial d'acord amb les disposicions que preveuen la present llei i la seua normativa de desplegament. El Banc d'Espanya haurà d'informar de l'existència i el contingut d'estos acords a l'Autoritat Bancària Europea».

Tres. La lletra f) de l'apartat 2 de l'article deu bis queda redactada de la manera següent:

«f) Advertir, tan prompte com siga possible, el titular del Ministeri d'Economia i Competitivitat, les restants autoritats supervisores, nacionals o estrangeres, afectades, l'Autoritat Bancària Europea i la Junta Europea de Risc Sistèmic, del sorgiment d'una situació d'emergència, inclosa una situació com la definida en l'article 18 del Reglament (UE) núm. 1093/2010 i, en particular, en aquells casos en què hi haja una evolució adversa dels mercats financers, que puga comprometre la liquiditat en el mercat i l'estabilitat del sistema financer de qualsevol Estat membre de la Unió Europea en el qual hagen sigut autoritzades entitats d'un grup subjecte a la supervisió en base consolidada del Banc d'Espanya o en el qual estiguen establides sucursals significatives d'una entitat de crèdit espanyola, segons es preveuen en la lletra g) següent.»

Quatre. L'apartat 2 bis de l'article deu bis queda redactat de la manera següent:

«2 bis. En el marc de la cooperació a què es referix el primer paràgraf de la lletra d) de l'apartat anterior, el Banc d'Espanya, com a supervisor en base consolidada d'un grup o com a autoritat competent responsable de la supervisió de les filials d'una entitat de crèdit matriu de la UE o d'una societat financera de cartera matriu de la UE a Espanya, farà tot allò que puga per a aconseguir una decisió conjunta sobre l'aplicació de l'article 6.4 d'esta llei i de l'apartat 1 del present article per a determinar l'adequació del nivell consolidat de fons propis que posseïsca el grup en relació amb la seua situació financera i perfil de risc i el nivell de fons propis necessari per a l'aplicació de l'article 11 a cada una de les entitats del grup bancari i en base consolidada.

La decisió conjunta s'adoptarà en un termini de quatre mesos a partir de la presentació pel supervisor en base consolidada, a les altres autoritats competents pertinents, d'un informe que incloga l'avaluació de riscos del grup, de conformitat amb l'article 6.4 i l'apartat 1 del present article. La decisió conjunta també prendrà degudament en consideració l'avaluació de risc de les filials realitzada per les autoritats competents pertinents d'acord amb l'article 6.4 d'esta llei i l'apartat 1 del present article i les reserves manifestades per les altres autoritats competents.

La decisió conjunta s'exposarà en un document que continga la decisió plenament motivada i el Banc d'Espanya, quan siga el supervisor en base consolidada, el remetrà a l'entitat de crèdit matriu de la UE.

En cas de desacord i a petició de qualsevol de les altres autoritats competents afectades, el Banc d'Espanya, abans d'adoptar la decisió a què es referix el paràgraf següent, consultarà l'Autoritat Bancària Europea. El resultat de la consulta no el vincularà.

En absència de la referida decisió conjunta entre les autoritats competents en el termini de quatre mesos, el Banc d'Espanya, quan exercisca de supervisor en base consolidada, adoptarà la decisió respecte a l'aplicació de l'apartat 1 del present article, així com dels articles 6.4 i 11 d'esta llei, sobre una base consolidada, després de prendre degudament en consideració l'avaluació de risc de les filials realitzada per les autoritats competents pertinents i, si és el cas, el resultat de la consulta a l'Autoritat Bancària Europea, explicant tota variació significativa respecte del dictamen rebut d'esta. Si al final del període de quatre mesos alguna de les autoritats competents interessades ha remés l'assumpte a l'Autoritat Bancària Europea, de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, el Banc d'Espanya ajornarà la seua resolució i esperarà la decisió que l'Autoritat Bancària Europea puga adoptar de conformitat amb l'article 19, apartat 3, d'eixe reglament. Posteriorment, resoldrà d'acord amb la decisió de l'Autoritat Bancària Europea. El període de quatre mesos serà considerat el període de conciliació en el sentit de l'article 19 de l'esmentat reglament.

Igualment, en absència de la referida decisió conjunta, el Banc d'Espanya, com a responsable de la supervisió de les filials d'una entitat de crèdit matriu de la UE o d'una societat financera de cartera matriu de la UE, prendrà una decisió sobre l'aplicació de l'apartat 1 del present article i dels articles 6.4 i 11 d'esta llei, sobre una base individual o subconsolidada, després de prendre degudament en consideració les observacions i les reserves manifestades pel supervisor en base consolidada i, si és el cas, el resultat de la consulta a l'Autoritat Bancària Europea, explicant totes les variacions significatives respecte del dictamen rebut d'esta. Si al final del període de quatre mesos alguna de les autoritats competents implicades ha remés l'assumpte a l'Autoritat Bancària Europea, de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, el Banc d'Espanya ajornarà la seua resolució i esperarà la decisió que l'Autoritat Bancària Europea puga adoptar de conformitat amb l'article 19, apartat 3, d'eixe reglament. Posteriorment, resoldrà d'acord amb la decisió de l'Autoritat Bancària Europea. El període de quatre mesos serà considerat el període de conciliació en el sentit de l'article 19 de l'esmentat reglament.

La decisió a què es referixen els dos paràgrafs anteriors s'exposarà en un document que continga les decisions plenament motivades i tindran en compte l'avaluació de risc, les observacions i les reserves manifestades per les altres autoritats competents al llarg del període de quatre mesos; el Banc d'Espanya, quan exercisca de supervisor en base consolidada, remetrà el document a totes les autoritats competents afectades i a l'entitat de crèdit, matriu de la UE o filial afectada.

Les decisions conjuntes a què es referix el paràgraf primer i les decisions dels supervisors en base consolidada d'altres estats membres de la UE, que afecten entitats de crèdit espanyoles filials dels grups consolidats a què es referixen estes decisions, tindran els mateixos efectes legals que les decisions adoptades pel Banc d'Espanya.

La decisió conjunta a què es referix el paràgraf primer i les decisions adoptades a falta d'una decisió conjunta de conformitat amb els paràgrafs quart i quint seran actualitzades cada any o, en circumstàncies excepcionals, quan una autoritat competent responsable de la supervisió de filials d'una entitat de crèdit matriu de la UE o una societat financera de cartera matriu de la UE presenten al supervisor en base consolidada una sol·licitud per escrit completament raonada perquè s'actualitze la decisió sobre l'aplicació de l'article onze de la present llei. En el segon cas, es podran encarregar de l'actualització de manera bilateral el supervisor en base consolidada i l'autoritat competent que haja presentat la sol·licitud.»

Cinc. L'apartat 1 de l'article deu quater queda redactat de la manera següent:

«1. El Banc d'Espanya establirà, com a supervisor en base consolidada, col·legis de supervisors amb l'objectiu de facilitar l'exercici de les tasques a què es referixen les lletres a) a d) i f) de l'article 10 bis.2 i, de conformitat amb els requisits de confidencialitat previstos en la legislació aplicable i amb el dret de la Unió Europea, vetlarà, si és el cas, per establir una coordinació i una cooperació adequades amb les autoritats competents de tercers països.

Els col·legis de supervisors constituïran el marc en què es desenrotllen les tasques següents:

a) Intercanviar informació entre autoritats competents i amb l'Autoritat Bancària Europea de conformitat amb l'article 21 del Reglament (UE) núm. 1093/2010.

b) Acordar l'atribució voluntària de tasques i delegació voluntària de responsabilitats si és procedent.

c) Establir programes d'examen prudencial basats en una avaluació de riscos del grup, d'acord amb l'article 10 bis.1.

d) Augmentar l'eficiència de la supervisió, eliminant tota duplicació de requisits prudencials innecessaris, concretament en relació amb les sol·licituds d'informació a què es referixen els apartats 1 i 1 bis de l'article 6 del Reial Decret Legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees.

e) Aplicar de manera coherent els requisits prudencials previstos en la Directiva 2006/48/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici, en totes les entitats d'un grup bancari, sense perjudici de les opcions i facultats que ofereix la legislació de la Unió Europea.

f) Aplicar l'article 10 bis.2.c) atenent la labor realitzada en altres fòrums que es puguen constituir en este àmbit.»

Sis. L'apartat 3 de l'article tretze queda redactat de la manera següent:

«3. El Banc d'Espanya haurà de comprovar si les entitats de crèdit l'entitat dominant de les quals siga una entitat financera amb domicili fora de la Unió Europea estan subjectes a una supervisió en base consolidada per part d'una autoritat competent d'un tercer país, que siga equivalent a la prevista en esta llei i la seua normativa de desplegament.

Per a realitzar la comprovació, el Banc d'Espanya haurà de tindre en compte les orientacions elaborades per l'Autoritat Bancària Europea a este efecte. El Banc d'Espanya consultarà l'Autoritat Bancària Europea abans de prendre una decisió.

En el cas que no s'aprecie l'existència d'un règim de supervisió equivalent, s'aplicarà a les entitats de crèdit mencionades en el paràgraf anterior el règim de supervisió en base consolidada que preveuen esta llei i les disposicions que la despleguen.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, el Banc d'Espanya podrà establir altres mètodes per a la supervisió en base consolidada dels grups a què es referix este apartat. Entre estos mètodes figurarà la potestat del Banc d'Espanya d'exigir la constitució d'una entitat financera dominant que tinga el domicili social en la Unió Europea.

Els mètodes hauran de complir els objectius de la supervisió en base consolidada que definix esta llei i ser comunicats a les altres autoritats competents implicades, a la Comissió Europea i a l'Autoritat Bancària Europea.»

Article segon. *Modificació del Reial Decret Legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees.*

El Reial Decret Legislatiu 1298/1986, de 28 de juny, sobre adaptació del dret vigent en matèria d'entitats de crèdit al de les Comunitats Europees, queda modificat de la manera següent:

U. L'apartat 1 de l'article 6 queda redactat de la manera següent:

«1. En l'exercici de les seues funcions de supervisió i inspecció de les entitats de crèdit, el Banc d'Espanya col·laborarà amb les autoritats que tinguen encomanades funcions semblants en estats estrangers i podrà comunicar informacions relatives a la direcció, gestió i propietat d'estes entitats, així com les que puguen facilitar el control de solvència d'estes i qualsevol altra que puga facilitar la seua supervisió o servisca per a evitar, perseguir o sancionar conductes irregulars. Igualment, podrà subscriure, a este efecte, acords de col·laboració.

En el cas que les autoritats competents no pertanguen a un altre Estat membre de la Unió Europea, el subministrament d'estes informacions exigirà que existisca reciprocitat i que les autoritats competents estiguen sotmeses a secret professional en condicions que, com a mínim, siguen equiparables a les establides per les lleis espanyoles.

En cas que les autoritats competents pertanguen a un altre Estat membre de la Unió Europea, el Banc d'Espanya facilitarà a les interessades, per iniciativa pròpia, qualsevol informació que siga essencial per a l'exercici de les seues tasques de supervisió, i, quan se li sol·licite, tota informació pertinent als mateixos fins.

La informació a què es referix el paràgraf anterior es considerarà essencial quan pugua influir materialment en l'avaluació de la solidesa financera d'una entitat de crèdit o d'una societat financera d'un altre Estat membre de la Unió Europea, i inclourà en especial:

- a) La identificació de l'estructura del grup amb filials o participades en el corresponent Estat membre, i de l'estructura accionarial de les principals entitats de crèdit d'un grup.
- b) Els procediments seguits per a l'arreglada i verificació de la informació sol·licitada a les entitats del grup.
- c) Evolucions adverses en la situació de solvència d'un grup o de les seues entitats que puguen afectar greument les seues entitats de crèdit.
- d) Sancions per infraccions greus o molt greus i mesures excepcionals adoptades, en particular la sol·licitud de recursos propis addicionals d'acord amb el que preveu l'article 11.3 de la Llei 13/1985, de 25 de maig, i la imposició de limitacions a l'ús de mètodes interns de mesurament del risc operacional.

El Banc d'Espanya cooperarà amb l'Autoritat Bancària Europea als efectes de la Directiva 2006/48/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i al seu exercici, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 1093/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/78/CE de la Comissió.

El Banc d'Espanya facilitarà a l'Autoritat Bancària Europea, prèvia sol·licitud d'esta, tota la informació necessària per a l'exercici de les seues funcions de conformitat amb l'article 35 del Reglament (UE) núm. 1093/2010.»

Dos. S'afigen dos noves lletres m) i n) a l'apartat 4 de l'article 6, que queden redactades de la manera següent:

«m) La informació comunicada a l'Autoritat Bancària Europea en virtut de la normativa vigent, i en particular, l'establida en els articles 31 i 35 del Reglament (UE) núm. 1093/2010. No obstant això, esta informació estarà subjecta a secret professional.

n) La informació comunicada a la Junta Europea de Risc Sistèmic, quan esta informació siga pertinent per a l'exercici de les seues funcions estatutàries d'acord amb el Reglament (UE) núm. 1092/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, relatiu a la supervisió macroprudencial del sistema financer en la Unió Europea i pel qual es crea una Junta Europea de Risc Sistèmic.»

Article tercer. *Modificació de la Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors.*

La Llei 24/1988, de 28 de juliol, del Mercat de Valors, queda modificada en els termes següents:

U. L'article 29 queda redactat de la manera següent:

«Article 29. *Validesa transfronterera del fulllet.*

Sense perjudi del que disposa l'article 30, el fulllet aprovat per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, així com els seus suplementos, seran vàlids per a l'admissió a negociació en qualssevol estats membres d'acollida, sempre que la Comissió Nacional del Mercat de Valors ho notifique a l'Autoritat Europea de Valors

i Mercats i a l'autoritat competent de cada Estat membre d'acollida de conformitat amb el que s'ha establert reglamentàriament.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors publicarà en la seua pàgina web una llista amb els certificats d'aprovació de fullets i dels seus possibles suplementes, així com un enllaç, si és procedent, amb la publicació d'eixos documents en el lloc web de l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen, o en el lloc web de l'emissor, o en el lloc web del mercat regulat.

Així mateix, sense perjudici del que disposa el mencionat article 30, el fullet aprovat per l'autoritat competent de l'Estat d'origen, així com els seus suplementes, seran vàlids per a l'admissió a negociació a Espanya, sempre que esta autoritat competent ho notifique a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats i a la Comissió Nacional del Mercat de Valors. En este cas, la Comissió Nacional del Mercat de Valors s'abstindrà d'aprovar el fullet o de realitzar cap procediment administratiu en relació amb el fullet.»

Dos. Els apartats 1 i 2 de l'article 30 queden redactats de la manera següent:

«1. Quan Espanya siga Estat membre d'acollida, la Comissió Nacional del Mercat de Valors haurà d'informar l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats si observa que l'emissor o les entitats financeres encarregades de l'oferta pública han comés irregularitats, o si observa violacions de les obligacions de l'emissor derivades de l'admissió a cotització en un mercat secundari oficial.

2. En cas que, a pesar de les mesures adoptades per l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen o pel fet que les mesures hagen resultat inadequades, l'emissor o l'entitat financera encarregada de l'oferta pública persistisca en la violació de les oportunes disposicions legals o reglamentàries, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, després d'informar l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats, adoptarà totes les mesures pertinents per a protegir els inversors. La Comissió Nacional del Mercat de Valors informará immediatament la Comissió Europea i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats sobre les mesures adoptades».

Tres. L'apartat 4 de l'article 31 queda redactat de la manera següent:

«4. La Comissió Nacional del Mercat de Valors mantindrà actualitzada i enviarà a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats i als restants estats membres de la Unió Europea la llista dels mercats secundaris oficials, i comunicarà igualment qualsevol modificació de la llista.»

Quatre. L'apartat 4 de l'article 31 bis queda redactat de la manera següent:

«4. El ministre d'Economia i Competitivitat podrà revocar l'autorització concedida a un mercat secundari oficial quan es done algun d'estos supòsits:

a) El mercat no faça ús de l'autorització en un termini de dotze mesos o hi renuncié expressament.

b) Per falta d'activitat en el mercat durant els sis mesos anteriors a la revocació.

c) Haja obtingut l'autorització valent-se de declaracions falses o de qualsevol altre mitjà irregular.

d) Deixé de complir els requisits a què estava supeditada la concessió de l'autorització.

e) Incórrega en una infracció molt greu, d'acord amb el que preveu el títol VIII d'esta llei.

Tota revocació d'una autorització serà notificada a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats».

Cinc. El primer paràgraf de l'article 33.2 queda redactat de la manera següent:

«2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors haurà de fer públic immediatament l'acord de suspensió i informar l'Autoritat Europea de Valors i Mercats i les autoritats competents dels altres estats membres en què es negocie eixe instrument, perquè acorden la suspensió de la seua negociació en els seus mercats regulats, sistemes multilaterals de negociació i internalitzadors sistemàtics sota la seua supervisió, excepte quan es pugua causar un perjudici greu als interessos dels inversors o al funcionament ordenat del mercat.»

Sis. El primer paràgraf de l'article 34.2 queda redactat de la manera següent:

«2. La Comissió Nacional del Mercat de Valors haurà de fer públic immediatament l'acord d'exclusió i informar l'Autoritat Europea de Valors i Mercats i les autoritats competents dels altres estats membres en què es negocie eixe instrument, perquè acorden l'exclusió de la seua negociació en els seus mercats regulats, sistemes multilaterals de negociació i internalitzadors sistemàtics sota la seua supervisió, excepte quan es pugua causar un perjudici greu als interessos dels inversors o al funcionament ordenat del mercat.»

Set. L'apartat 1 de l'article 38 queda redactat de la manera següent:

«1. El mercat secundari oficial espanyol que pretenga establir mecanismes en un altre Estat membre de la Unió Europea per a l'accés remot de membres des d'eixe Estat haurà de comunicar-ho a la Comissió Nacional del Mercat de Valors la qual, en el termini d'un mes des de la recepció de la comunicació, la remetrà a l'autoritat competent d'eixe Estat membre i facilitarà eixa informació a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats, en el cas que esta ho sol·licite, de conformitat amb el procediment i d'acord amb les condicions que preveu l'article 35 del Reglament (UE) núm. 1095/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea de Valors i Mercats), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/77/CE de la Comissió. Així mateix, a petició d'esta autoritat competent, la Comissió Nacional del Mercat de Valors comunicarà en un termini de temps raonable la identitat dels membres del mercat secundari oficial establert en aquell Estat.»

Huit. L'article 53 ter queda redactat de la manera següent:

«Article 53 ter. *Mesures preventives.*

1. Quan Espanya siga Estat membre d'acollida en els termes que s'establisquen reglamentàriament, la Comissió Nacional del Mercat de Valors haurà d'informar l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats si observa que l'emissor, el tenidor d'accions o altres instruments financers o la persona física o jurídica al·ludida en l'apartat 2 de l'article 53 ha comés irregularitats o incomplert les obligacions a què es referixen els articles 35, 35 bis, 53 i 53 bis d'esta llei.

2. En el cas que, bé perquè l'autoritat de l'Estat membre d'origen no haja adoptat mesures, bé perquè a pesar de les mesures adoptades per l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen o pel fet que les mesures hagen resultat inadequades, la persona indicada en l'apartat anterior persistisca en la violació de les oportunes disposicions legals o reglamentàries, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, després d'informar l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen, adoptarà totes les mesures pertinents per a protegir els inversors. La Comissió Nacional del Mercat de Valors informarà immediatament la Comissió Europea i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats sobre les mesures adoptades.»

Nou. L'apartat 6 de l'article 66 queda redactat de la manera següent:

«6. Perquè una empresa de servicis d'inversió, una vegada autoritzada, pugua iniciar la seua activitat, els promotors hauran de constituir la societat, inscrivint-la en el Registre Mercantil i posteriorment en el Registre de la Comissió Nacional del Mercat de Valors que corresponga. Quan es tracte d'empreses d'assessorament financer que siguen persones físiques, bastarà amb la inscripció en el Registre de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors notificarà tota autorització concedida a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats.»

Deu. La lletra b) de l'apartat 3 de l'article 71 queda redactada de la manera següent:

«b) Un programa d'activitats en què s'especifiquen, entre altres coses, els servicis d'inversió, així com els servicis complementaris que es proposa dur a terme i la indicació de si es preveu utilitzar agents vinculats en el territori dels estats membres en què pensa prestar servicis. Quan l'empresa de servicis d'inversió tinga previst utilitzar agents vinculats, la Comissió Nacional del Mercat de Valors comunicarà, a petició de l'autoritat competent de l'Estat membre d'acollida i en un termini de temps raonable, la identitat dels agents vinculats que aquella tinga intenció d'utilitzar en eixe Estat membre. La Comissió Nacional del Mercat de Valors donarà accés a eixa informació a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats, de conformitat amb el procediment i d'acord amb les condicions previstes en l'article 35 del Reglament (UE) núm. 1095/2010.»

Onze. L'apartat 4 de l'article 71 queda redactat de la manera següent:

«4. La Comissió Nacional del Mercat de Valors informarà la Comissió Europea i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats de les dificultats generals a què s'enfronten les empreses de servicis d'inversió a l'hora d'establir-se o de prestar servicis d'inversió en un Estat no membre de la Unió Europea.»

Dotze. El segon paràgraf de l'apartat 1 de l'article 71 ter queda redactat de la manera següent:

«En el cas que, a pesar de les mesures adoptades per l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen, l'empresa de servicis d'inversió persistisca en una actuació clarament perjudicial per als interessos dels inversors a Espanya o per al funcionament correcte dels mercats, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, després d'informar l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen, adoptarà totes les mesures pertinents, inclosa la possibilitat d'impedir que les empreses de servicis d'inversió infractores efectuen noves operacions en territori espanyol. La Comissió Nacional del Mercat de Valors informarà sense demora sobre estes mesures la Comissió Europea i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats. La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà instar l'Autoritat Europea de Valors i Mercats a actuar de conformitat amb les facultats que li conferix l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1095/2010.»

Tretze. El paràgraf tercer de l'apartat 2 de l'article 71 ter queda redactat de la manera següent:

«Si, a pesar de les mesures adoptades per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, l'empresa continua infringint les disposicions que contenen esta llei i les normes que la despleguen, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, després d'informar les autoritats competents de l'Estat membre d'origen, podrà sancionar-la i, si és el cas, prohibir-li la realització de noves operacions en territori espanyol. La Comissió Nacional del Mercat de Valors informarà la Comissió Europea i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats sense demora sobre estes mesures. La Comissió

Nacional del Mercat de Valors podrà instar l'Autoritat Europea de Valors i Mercats a actuar de conformitat amb les facultats que li conferix l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1095/2010.»

Catorze. L'apartat 3 de l'article 74 queda redactat de la manera següent:

«3. La resolució que acorde la revocació serà immediatament executiva. Una vegada notificada, l'empresa de servicis interessada no podrà realitzar noves operacions. La resolució s'haurà d'inscriure en el Registre Mercantil i en el de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, i serà notificada a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats. Així mateix, es publicarà en el «Boletín Oficial del Estado», i produirà efectes des de llavors davant de tercers.»

Quinze. S'afeg un nou apartat 8 a l'article 85, que tindrà la redacció següent:

«8. Els fets constatats en l'exercici de les seues funcions de supervisió i inspecció pel personal autoritzat de la Comissió Nacional del Mercat de Valors tindran valor probatori sense perjudi de les proves que en defensa dels seus drets o interessos respectius puguen assenyalar o aportar les persones o entitats interessades.»

Setze. L'apartat 4 de l'article 90 queda redactat de la manera següent:

«4. S'exceptuen de l'obligació de secret regulat en el present article:

a) Quan l'interessat consenta expressament la difusió, publicació o comunicació de les dades.

b) La publicació de dades agregades a fins estadístics, o les comunicacions en forma sumària o agregada de manera que les entitats individuals no puguen ser identificades ni tan sols indirectament.

c) Les informacions requerides per les autoritats judicials competents o pel Ministeri Fiscal en un procés penal, o en un juí civil, si bé en este últim cas l'obligació de secret es mantindrà en tot el que es referix a les exigències prudencials d'una empresa de servicis d'inversió.

d) Les informacions que, en el marc de procediments concursals d'una empresa de servicis d'inversió, siguen requerides per les autoritats judicials, sempre que no versen sobre tercers implicats en el reflatament de l'entitat.

e) Les informacions que, en el marc dels recursos administratius o jurisdiccionals entaulats sobre resolucions administratives dictades en matèria d'ordenació i disciplina dels mercats de valors, siguen requerides per les autoritats administratives o judicials competents.

f) Les informacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors haja de facilitar per al compliment de les seues respectives funcions a les comunitats autònomes amb competències en matèria de borses de valors; al Banc d'Espanya; a la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions; a les societats rectores dels mercats secundaris oficials amb l'objecte de garantir-ne el funcionament regular; als fons de garantia d'inversors; als interventors o síndics d'una empresa de servicis d'inversió o d'una entitat del seu grup, designats en els corresponents procediments administratius o judicials, i als auditors de comptes de les empreses de servicis d'inversió i dels seus grups.

g) Les informacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors haja de facilitar a les autoritats responsables de la lluita contra el blanqueig de capitals en aplicació de la Llei 19/1993, de 28 de desembre, sobre determinades mesures de prevenció del blanqueig de capitals, així com les comunicacions que, de manera excepcional, es puguen realitzar en virtut del que disposen els articles 93 i 94 de la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, prèvia autorització indelegable del ministre d'Economia i Competitivitat. A este efecte, s'hauran de tindre en compte

els acords de col·laboració formalitzats per la Comissió Nacional del Mercat de Valors amb autoritats supervidores d'altres països.

h) Les informacions requerides per una comissió parlamentària d'investigació, en els termes establits per la seua legislació específica.

i) Les informacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors decidisca facilitar a un sistema o cambra de compensació i liquidació d'un mercat espanyol, quan considere que són necessàries per a garantir el funcionament correcte dels sistemes davant de qualsevol incompliment, o possible incompliment, que es produïska en el mercat.

j) Les informacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors haja de facilitar, per al compliment de les seues funcions, a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats, a la Junta Europea de Risc Sistèmic, als organismes o autoritats d'altres països en què recaiga la funció pública de supervisió de les entitats de crèdit, de les empreses d'assegurances, d'altres institucions financeres i dels mercats financers, o la gestió dels sistemes de garantia de depòsits o indemnització dels inversors, sempre que existisca reciprocitat, i que els organismes i autoritats estiguen sotmesos a secret professional en condicions que, com a mínim, siguen equiparables a les establides per les lleis espanyoles.

k) Les informacions que, per raons de supervisió prudencial o sanció de les empreses de servicis d'inversió i entitats o institucions financeres i mercats subjectes a l'àmbit d'esta llei, la Comissió Nacional del Mercat de Valors haja de donar a conèixer al Ministeri d'Economia i Competitivitat o a les autoritats de les comunitats autònomes amb competències en matèria de mercats de valors.

l) La informació que la Comissió Nacional del Mercat de Valors publique d'acord amb el que disposa el paràgraf sext de l'article 69.6.

ll) Les informacions que la Comissió Nacional del Mercat de Valors facilite a les autoritats supervidores espanyoles en matèria energètica i a les autoritats supervidores del Mercat Ibèric de l'Energia Elèctrica i que siguen necessàries per al compliment de les seues funcions de supervisió dels mercats. A este efecte, s'hauran de tindre en compte els acords de col·laboració formalitzats per la Comissió Nacional del Mercat de Valors amb altres autoritats. La informació comunicada només podrà ser divulgada per mitjà de consentiment exprés de la Comissió.

m) La informació comunicada a l'Autoritat Bancària Europea en virtut de la normativa vigent, i en particular, l'establida en els articles 31 i 35 del Reglament (UE) núm. 1093/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/78/CE de la Comissió. No obstant això, la informació estarà subjecta a secret professional.

n) La informació facilitada a la Junta Europea de Risc Sistèmic, quan esta informació siga pertinent per a l'exercici de les seues funcions estatutàries d'acord amb el Reglament (UE) núm. 1092/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre, relatiu a la supervisió macroprudencial del sistema financer en la Unió Europea i pel qual es crea una Junta Europea de Risc Sistèmic.»

Dèsset. L'article 91 queda redactat de la manera següent:

«Article 91. Cooperació de la Comissió Nacional del Mercat de Valors amb les autoritats competents dels estats membres de la Unió Europea, l'Autoritat Europea de Valors i Mercats i l'Autoritat Bancària Europea.

1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors cooperarà amb altres autoritats competents de la Unió Europea sempre que siga necessari per a dur a terme les funcions que estableix esta llei, fent ús amb este fi de totes les facultats que la llei li atribueix i les que estableix el Reglament (CE) núm. 1060/2009 del Parlament

Europeu i del Consell, de 16 de setembre de 2009, sobre agències de qualificació creditícia.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors prestarà ajuda a altres autoritats competents de la Unió Europea. En particular, intercanviarà informació i col·laborarà en activitats d'investigació o supervisió. La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà exercir els seus poders per a fins de cooperació, inclús en casos en què el comportament investigat no constituïska una infracció de la normativa vigent a l'Estat espanyol.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors cooperarà amb l'Autoritat Europea de Valors i Mercats. En particular, li proporcionarà sense demora tota la informació que requerisca per al compliment de les funcions que té assignades de conformitat amb l'article 35 del Reglament (UE) núm. 1095/2010.

1 bis. La Comissió Nacional del Mercat de Valors cooperarà amb l'Autoritat Bancària Europea als efectes de la Directiva 2006/49/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, sobre l'adequació del capital de les empreses d'inversió i les entitats de crèdit, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 1093/2010.

2. Quan els mercats secundaris oficials establisquen mecanismes en altres estats membres per a permetre l'accés remot i les operacions d'eixe mercat, atesa la situació dels mercats de valors en l'Estat membre d'acollida, hagen cobrat una importància substancial per al funcionament dels mercats i la protecció dels inversors en eixe Estat, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i l'autoritat competent de l'Estat membre d'acollida establiran mecanismes de cooperació proporcionats.

Així mateix, quan un mercat regulat d'un altre Estat membre haja establert en territori espanyol mecanismes per a garantir l'accés remot, i les operacions realitzades a Espanya, atesa la situació dels mercats de valors espanyols, hagen cobrat una importància substancial per al funcionament dels mercats i la protecció dels inversors a Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors i l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen del mercat regulat establiran mecanismes de cooperació proporcionats.

Als efectes del que disposa este apartat, s'entendrà que les operacions revisten una importància substancial quan es complisca el que disposa l'article 16 del Reglament (CE) núm. 1287/2006 de la Comissió, de 10 d'agost de 2006, pel qual s'aplica la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell, quant a les obligacions de les empreses d'inversió de portar un registre, la informació sobre les operacions, la transparència del mercat, l'admissió a negociació d'instruments financers, i termes definits als efectes d'eixa directiva.

3. Quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors tinga motius fundats per a sospitar que entitats no subjectes a la seua supervisió estan realitzant o han realitzat en el territori d'un altre Estat membre activitats contràries a les disposicions nacionals per les quals s'haja transposat la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, relativa als mercats d'instruments financers, ho notificarà de manera tan específica com siga possible a l'autoritat competent d'eixe Estat membre i a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats. Esta comunicació s'entendrà sense perjudi de les competències que puga exercir la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Així mateix, quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors reba una notificació de l'autoritat competent d'un altre Estat membre que tinga motius fundats per a sospitar que entitats no subjectes a la seua supervisió estan realitzant o han realitzat en territori espanyol activitats contràries a esta llei, i a les disposicions que la despleguen, haurà d'adoptar les mesures oportunes per a corregir esta situació. A més, comunicarà a l'autoritat competent notificadora i a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats el resultat de la seua intervenció i, en la mesura que siga possible, els avanços intermedis significatius.

4. La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà demanar la cooperació d'altres autoritats competents de la Unió Europea en una activitat de supervisió, per a una verificació «in situ» o una investigació relacionada amb les matèries regulades en les normes nacionals que transposen la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril de 2004, relativa als mercats d'instruments financers, així com amb les matèries relacionades amb el Reglament (CE) núm. 1060/2009. Quan es tracte d'empreses de servicis d'inversió, autoritzades en un altre Estat membre, que siguen membres remots d'un mercat secundari oficial, la Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà optar per dirigir-se a elles directament, i en este cas informará degudament l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen del membre remot.

En el cas que la Comissió Nacional del Mercat de Valors reba una sol·licitud relativa a una verificació «in situ» o a una investigació, en el marc de les seues competències:

- a) realitzarà ella mateixa la verificació o investigació;
- b) permetrà que la realitzen les autoritats que hagen presentat la sol·licitud, o
- c) permetrà que la realitzen auditors o experts.

5. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, en relació amb les matèries regulades en el capítol II del títol VII, o en la normativa de desplegament, podrà demanar a les autoritats competents d'altres estats membres que realitzen una investigació en el seu territori. També podrà sol·licitar que es permeta que membres del seu personal acompanyen el personal de l'autoritat competent d'eixe altre Estat membre en el transcurs de la investigació.

Les autoritats competents d'altres estats membres també podran sol·licitar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors la realització d'investigacions en relació amb les matèries indicades anteriorment i en les mateixes condicions.

La Comissió Nacional del Mercat de Valors es podrà negar a donar curs a les sol·licituds d'investigació a què este es referix, o a permetre que el seu personal estiga acompanyat del personal de l'autoritat competent d'un altre Estat membre, quan això pugua anar en perjudi de la sobirania, la seguretat o l'orde públic, o quan s'haja incoat un procediment judicial pels mateixos fets i contra les mateixes persones davant de les autoritats espanyoles, o quan sobre aquells haja recaigut una sentència ferma d'un jutge o tribunal espanyol pels mateixos fets. En este cas, es notificarà degudament a l'autoritat competent que va formular el requeriment, i se li facilitarà la informació més detallada possible sobre el procediment o sentència.

Totes les sol·licituds d'assistència que realitzen o reben, a l'empara del que disposa este apartat, les comunitats autònomes amb competència en la matèria es tramitaran a través de la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

Si la sol·licitud de la Comissió Nacional del Mercat de Valors és rebutjada o no se li dóna curs dins d'un termini raonable, aquella podrà fer-ho saber. En el cas que una sol·licitud haja sigut rebutjada, l'Autoritat Europea de Valors i Mercats podrà assistir les autoritats per a arribar a un acord, de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1095/2010, sense perjudi de les possibilitats de denegació arrellegades en el paràgraf tercer anterior d'este mateix apartat i de la capacitat d'actuació de l'Autoritat Europea de Valors i Mercats en cas d'incompliment del dret de la Unió, reconeguda en l'article 17 del Reglament (UE) núm. 1095/2010.»

Díhuit. L'apartat 1 de l'article 91 bis queda redactat de la manera següent:

«1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors facilitarà immediatament a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats i a les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea la informació necessària per a l'exercici de les seues funcions que estos li requerisquen.»

Dènou. S'afeg un nou apartat 1 bis a l'article 91 bis, amb la següent redacció:

«1 bis. La Comissió Nacional del Mercat de Valors facilitarà a l'Autoritat Bancària Europea tota la informació necessària per a l'exercici de les seues funcions de conformitat amb l'article 35 del Reglament (UE) núm. 1093/2010.»

Vint. L'apartat 6 de l'article 91 bis queda redactat de la manera següent:

«6. El que disposen els apartats anteriors no impedirà que la Comissió Nacional del Mercat de Valors transmeta a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats, a la Junta Europea de Riscos Sistèmics, observant les limitacions relatives a informació específica sobre empreses concretes i als efectes sobre tercers països que preveuen el Reglament (UE) núm. 1095/2010 i el Reglament (UE) núm. 1092/2010, respectivament, al Sistema Europeu de Bancs Centrals i al Banc Central Europeu, en la seua condició d'autoritats monetàries, i al Banc d'Espanya, en la mateixa condició que els anteriors, així com en la d'autoritat responsable de supervisar els sistemes de pagament i liquidació, la informació confidencial necessària per a l'exercici de les seues funcions. De la mateixa manera, tampoc s'impedirà a estes autoritats comunicar a la Comissió Nacional del Mercat de Valors la informació que esta puga necessitar per a exercir les funcions que li corresponen d'acord amb la present llei.»

Vint-i-u. El segon paràgraf de l'apartat 7 de l'article 91 bis queda redactat de la manera següent:

«Quan la Comissió Nacional del Mercat de Valors remeta una sol·licitud d'informació a l'autoritat competent d'un Estat membre i esta siga rebutjada o no se li done curs en un termini raonable, es comunicarà a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats. En el cas que una sol·licitud d'informació haja sigut rebutjada, l'Autoritat Europea de Valors i Mercats podrà assistir les autoritats per a arribar a un acord, de conformitat amb l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1095/2010, sense perjudi de les possibilitats de denegació que arreplega l'article 91 ter d'esta llei i de la capacitat d'actuació de l'Autoritat Europea de Valors i Mercats en cas d'incompliment del dret de la Unió, reconeguda en l'article 17 del Reglament (UE) núm. 1095/2010.»

Vint-i-dos. S'afeg un nou apartat 9 a l'article 91 bis, que queda redactat de la manera següent:

«9. La Comissió Nacional del Mercat de Valors notificarà a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats l'existència d'un procediment de reclamacions per a la resolució extrajudicial dels conflictes dels usuaris de servicis financers en relació amb la prestació de servicis d'inversió i servicis auxiliars per empreses d'inversió.»

Vint-i-tres. L'article 91 ter queda redactat de la manera següent:

«Article 91 ter. *Negativa a cooperar o a l'intercanvi d'informació.*

La Comissió Nacional del Mercat de Valors es podrà negar a donar curs a una sol·licitud de cooperació en una investigació, una verificació «in situ» o una supervisió de conformitat amb l'apartat 4 de l'article 91 o a intercanviar informació d'acord amb els apartats 1 a 5 de l'article 91 bis només en el cas que:

- a) la investigació, verificació «in situ», supervisió o intercanvi d'informació puga atemptar contra la sobirania, la seguretat o l'orde públic;
- b) s'haja incoat un procediment judicial pels mateixos fets i contra les mateixes persones;
- c) s'haja dictat ja una resolució judicial ferma respecte a les mateixes persones i els mateixos fets.

En cas de denegació, la Comissió Nacional del Mercat de Valors ho notificarà degudament a l'autoritat competent sol·licitant i a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats, i facilitarà la màxima informació possible respecte d'això.»

Vint-i-quatre. El paràgraf primer de l'apartat 1 de l'article 91 quater queda redactat de la manera següent:

«1. La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà subscriure acords de cooperació que prevegen l'intercanvi d'informació amb les autoritats competents de tercers països, sempre que la informació revelada tinga una garantia de secret professional almenys equivalent a l'exigida en virtut de l'article 90 i hi haja reciprocitat. Este intercanvi d'informació haurà d'estar destinat a la realització de les tasques encomanades a les autoritats competents. La Comissió Nacional del Mercat de Valors notificarà a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats la subscripció dels acords de cooperació a què es referix este apartat.»

Vint-i-cinc. La lletra a) de l'apartat 1 de l'article 91 septies queda redactada de la manera següent:

«a) Intercanviar informació entre autoritats competents i amb l'Autoritat Bancària Europea de conformitat amb l'article 21 del Reglament (UE) núm. 1093/2010.»

Vint-i-sis. La lletra i) de l'article 92 queda redactada de la manera següent:

«i) Un registre dels mercats secundaris oficials, del contingut i modificacions del qual s'ha d'informar els organismes supervisors dels altres estats membres de la Unió Europea i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats.»

Vint-i-set. S'afeg un nou article 107 bis, que tindrà la redacció següent:

«Article 107 bis. *Informació i notificació d'infraccions i sancions administratives.*

La Comissió Nacional del Mercat de Valors facilitarà cada any a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats informació agregada relativa a les infraccions comeses per incompliment de les obligacions d'esta llei, així com de les sancions imposades.

En el cas que s'haja divulgat públicament una mesura administrativa o una sanció, la Comissió Nacional del Mercat de Valors notificarà simultàniament eixe fet a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats.»

Vint-i-huit. L'apartat 1 de l'article 127 queda redactat de la manera següent:

«1. Quan Espanya siga Estat membre d'acollida d'un mercat regulat o d'un sistema multilateral de negociació i la Comissió Nacional del Mercat de Valors tinga motius clars i demostrables per a creure que el mercat regulat o sistema multilateral de negociació infringix les obligacions derivades de les disposicions adoptades en virtut de la Directiva 2004/39/CE, comunicarà els fets a l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen del mercat regulat o del sistema multilateral de negociació.

En el cas que, a pesar de les mesures adoptades per l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen, el mercat regulat o sistema multilateral de negociació persistisca en una actuació clarament perjudicial per als interessos dels inversors a Espanya o per al funcionament correcte dels mercats, la Comissió Nacional del Mercat de Valors, després d'informar l'autoritat competent de l'Estat membre d'origen, adoptarà totes les mesures pertinents per a la seua protecció. Entre les mesures s'inclourà la possibilitat d'impedir que el mercat regulat o sistema multilateral de negociació pose els seus mecanismes a disposició de membres remots establits a Espanya. La Comissió Nacional del Mercat de Valors informarà sense demora la Comissió Europea i l'Autoritat Europea de Valors i Mercats de les mesures adoptades. La Comissió Nacional del Mercat de Valors podrà fer constar

la situació davant de l'Autoritat Europea de Valors i Mercats, que podrà actuar de conformitat amb les facultats que li conferix l'article 19 del Reglament (UE) núm. 1095/2010.»

Vint-i-nou. L'apartat 3 de l'article 128 queda redactat de la manera següent:

«3. Les accions s'agruparan en categories sobre la base del valor mitjà aritmètic de les ordres executades en el mercat per a aquella acció. La Comissió Nacional del Mercat de Valors publicarà almenys una vegada a l'any, per mitjà de circular, la categoria d'accions a què pertany cada acció i la transmetrà a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats.»

Article quart. *Modificació de la Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit.*

La Llei 26/1988, de 29 de juliol, sobre disciplina i intervenció de les entitats de crèdit, queda modificada de la manera següent:

U. L'article 23 bis queda redactat de la manera següent:

«Article 23 bis.

La incoació d'expedients, quan afecte les sucursals d'entitats de crèdit autoritzades en un altre Estat de la Unió Europea, es comunicarà a les seues autoritats supervisores, a fi que, sense perjudi de les sancions procedents d'acord amb la present llei, adopten les mesures que consideren apropiades perquè l'entitat pose fi a la seua actuació infractora o evite reiterar-la en el futur. Resolt l'expedient, el Banc d'Espanya notificarà la decisió adoptada a les esmentades autoritats i, quan implique una sanció per infracció greu o molt greu, a la Comissió Europea i a l'Autoritat Bancària Europea.»

Dos. L'apartat 2 de l'article 49 queda redactat de la manera següent:

«2. El Banc d'Espanya resoldrà, mitjançant una decisió motivada, en el termini màxim de tres mesos a partir de la recepció de totes les informacions. Llevat que el programa d'activitats presentat arreplegue activitats no autoritzades a l'entitat, o el Banc d'Espanya tinga raons per a dubtar, vist el projecte en qüestió, de l'adequació de les estructures administratives o de la situació financera de l'entitat de crèdit, el Banc aprovarà la sol·licitud. La falta de resolució en termini equivaldrà a una denegació de la pretensió.

El Banc d'Espanya comunicarà el nombre i la naturalesa dels casos en què s'haja produït una denegació de la pretensió a la qual es referix este article a la Comissió Europea i a l'Autoritat Bancària Europea.»

Article quint. *Modificació de la Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors.*

La Llei 41/1999, de 12 de novembre, sobre sistemes de pagaments i de liquidació de valors, queda modificada en els termes següents:

U. El primer paràgraf de l'article 6 queda redactat de la manera següent:

«El Banc d'Espanya i la Comissió Nacional del Mercat de Valors proporcionaran sense demora a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats, prèvia sol·licitud d'esta, tota la informació necessària en l'exercici de les seues funcions d'acord amb el que disposa l'article 35 del Reglament (UE) núm. 1095/2010 i notificaran a la Comissió de la Unió Europea els sistemes reconeguts en virtut de la present llei que estiguen gestionats per ells o per entitats subjectes a la seua supervisió, i seran els organismes encarregats de rebre o enviar les comunicacions a què es referix

l'article 6, apartats 2 i 3, de la Directiva 98/26/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de maig de 1998, sobre la fermesa de la liquidació en els sistemes de pagaments i de liquidació de valors.»

Dos. El paràgraf segon de l'article 16.3 queda redactat de la manera següent:

«La comunicació serà remesa pel Banc d'Espanya o per la Comissió Nacional del Mercat de Valors, segons corresponga, amb caràcter immediat a la Junta Europea de Risc Sistèmic, als altres Estats membres i a l'Autoritat Europea de Valors i Mercats.»

Article sext. *Modificació del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre.*

S'afeg un nou apartat 6 a l'article 24 del text refós de la Llei de Regulació dels Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2002, de 29 de novembre, que tindrà la redacció següent:

«6. En cas d'activitat transfronterera dels fons de pensions d'ocupació es faran constar en el registre administratiu de fons de pensions els estats membres en què desenrotllen l'activitat i la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions comunicarà eixa informació a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació.

Així mateix, la Direcció General d'Assegurances i Fons de Pensions notificarà a l'Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació les decisions de prohibir les activitats de fons de pensions d'ocupació adoptades d'acord amb el que preveu esta llei i que en tot cas hauran de motivar-se de manera detallada i notificar-se al fons de què es tracte. A este efecte, notificarà a esta autoritat la revocació de l'autorització administrativa dels fons de pensions d'ocupació, llevat que siga motivada per les causes previstes en l'article 31.2, paràgrafs a) i c). Igualment notificarà a esta autoritat els requeriments de cessament d'activitat de fons de pensions d'ocupació no autoritzats, així com les mesures administratives de control especial consistents en la prohibició d'admetre nous plans en els fons o nous partícips o aportacions, i en la prohibició d'activitat transfronterera.»

Article sèptim. *Modificació de la Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer.*

La Llei 5/2005, de 22 d'abril, de supervisió dels conglomerats financers i per la qual es modifiquen altres lleis del sector financer, queda modificada en els termes següents:

U. L'article 6 queda redactat de la manera següent:

«Article 6. *Cooperació entre autoritats competents.*

1. Les autoritats espanyoles competents cooperaran entre si, amb el Comitè Mixt de les Autoritats Europees de Supervisió i amb la resta d'autoritats competents en el marc de la supervisió addicional de les entitats regulades dels conglomerats financers subjectes tant a esta llei com a la resta de les legislacions nacionals dictades en aplicació de la Directiva 2002/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre de 2002.

2. Sempre que els corresponga exercir la funció de coordinador o siguen responsables de la supervisió en base consolidada d'un grup d'entitats financeres integrat en algun dels conglomerats financers a què es referix l'apartat anterior, les autoritats espanyoles competents hauran d'establir acords de coordinació amb la resta d'autoritats competents del mateix conglomerat financer, que es podran restringir a aquelles que es consideren rellevants, d'acord amb els criteris que es determinen reglamentàriament.

Els acords podran ampliar les funcions del coordinador i especificar els procediments aplicables al procés de presa de decisions entre les autoritats competents firmants, així com els procediments de cooperació amb altres autoritats competents.

També hauran de formalitzar els referits acords quan, sent autoritats competents, siguen requerides per a això per les autoritats d'altres estats membres de la Unió Europea que exercisquen les funcions descrites en el primer paràgraf d'este apartat.

3. Les autoritats espanyoles competents intercanviaran amb la resta d'autoritats competents del mateix conglomerat financer qualsevol informació pertinent o essencial per a l'exercici de la supervisió addicional. Reglamentàriament, es determinarà l'abast mínim de la recopilació i intercanvi de la informació a què es referix este apartat.

Este règim d'intercanvi d'informació es podrà estendre als bancs centrals, el Sistema Europeu de Bancs Centrals, el Banc Central Europeu i la Junta Europea de Risc Sistèmic.

Les autoritats espanyoles competents facilitaran sense demora al Comitè Mixt de les Autoritats Europees de Supervisió, prèvia sol·licitud d'este, tota la informació necessària per a complir les seues obligacions d'acord amb el que disposen els articles 35 del Reglament (UE) núm. 1093/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/78/CE de la Comissió; del Reglament (UE) núm. 1094/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/79/CE de la Comissió; i del Reglament (UE) núm. 1095/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea de Valors i Mercats), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/77/CE de la Comissió, respectivament.

4. Les autoritats espanyoles competents consultaran amb la resta d'autoritats competents del mateix conglomerat financer, amb caràcter previ, l'adopció de les mesures següents quan puguen ser rellevants per a l'exercici de la labor de supervisió addicional:

a) Canvis en l'estructura accionarial, organitzativa o de gestió de les entitats regulades del conglomerat financer, que requerisquen l'aprovació o autorització de les autoritats competents.

b) Sancions importants o mesures excepcionals.

c) Les altres que es puguen establir reglamentàriament.

Les autoritats espanyoles competents podran decidir no consultar en casos d'urgència o quan la consulta pugua comprometre l'eficàcia de les decisions. En este cas, informaran les altres autoritats competents.

5. L'autoritat competent, espanyola o d'un altre Estat membre, que exercisca la funció de coordinador d'un conglomerat financer es podrà dirigir directament a les entitats, regulades o no, del conglomerat per a demanar qualsevol informació que siga pertinent als efectes de la supervisió addicional. Quan una informació sol·licitada ja haja sigut facilitada a una autoritat competent en virtut de la normativa sectorial aplicable, l'autoritat que exercisca la funció de coordinador podrà demanar la informació a aquella autoritat.

Sense perjudi d'això, les autoritats espanyoles competents, a instàncies de l'autoritat competent que exercisca la funció de coordinador, hauran de sol·licitar a les entitats domiciliades a Espanya, regulades o no, dels conglomerats financers,

qualsevol informació que puga resultar pertinent per a l'exercici de la seua labor de coordinació, i remetre-li la informació.

Igualment, les autoritats competents espanyoles que exercisquen la funció de coordinador d'un conglomerat podran sol·licitar a les autoritats competents d'altres estats membres de la Unió Europea qualsevol informació que siga pertinent als efectes de la supervisió addicional en relació amb l'entitat dominant, o les entitats, regulades o no, del conglomerat, domiciliades en el corresponent Estat membre.

6. El ministre d'Economia i Competitivitat podrà dictar les normes necessàries per a assegurar una adequada coordinació i col·laboració, en els termes que estableix este article, entre les autoritats espanyoles competents.»

Dos. S'afigen dos nous paràgrafs tercer i quart a l'article 8.1, que queden redactats de la manera següent:

«En el cas previst en el paràgraf anterior, l'autoritat espanyola competent consultarà les altres autoritats competents pertinents i complirà les directrius aplicables elaborades a través del Comitè Mixt en la mesura que siga possible.

Quan alguna de les autoritats competents rellevants estiga en desacord amb la decisió adoptada per l'autoritat espanyola competent segons el que disposa este apartat, s'aplicaran els articles 19 del Reglament (UE) núm. 1093/2010, del Reglament (UE) núm. 1094/2010 i del Reglament (UE) núm. 1095/2010, respectivament. Així mateix, s'aplicarà este article quan l'autoritat espanyola competent no siga la coordinadora i estiga en desacord amb la decisió adoptada per l'autoritat competent que realitza les funcions de coordinador.»

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposen al que disposa el present reial decret llei.

Disposició final primera. *Modificació del Reial Decret Llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al Finançament dels Pagaments a Proveïdors.*

El Reial Decret Llei 7/2012, de 9 de març, pel qual es crea el Fons per al Finançament dels Pagaments a Proveïdors, queda redactat de la manera següent:

U. L'apartat 2 de l'article 4 queda redactat de la manera següent:

«2. Amb este fi, es concedix un crèdit extraordinari al pressupost en vigor de la secció 27, Ministeri d'Economia i Competitivitat, servici 03 "Secretaria d'Estat d'Economia", programa 923 M "Direcció i servicis generals d'Economia i Hisenda" capítol 8 "Actius financers", article 87 "Aportacions patrimonials" concepte 872 "Aportació patrimonial al Fons per al Finançament dels Pagaments a Proveïdors" per import d'1.500.000 milers d'euros.

El crèdit extraordinari a què es referix el paràgraf anterior es finançarà amb deute públic.»

Dos. L'apartat 3 de l'article 6 queda redactat en els termes següents:

«3. Sense perjudi de les competències que atribuïx al Tribunal de Comptes la seua llei orgànica, la gestió economicofinancera del Fons estarà sotmesa al control de la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, per mitjà d'auditories públiques en els termes que preveu la Llei 47/2003, de 26 de novembre.»

Tres. La disposició addicional segona queda redactada de la manera següent:

«Disposició addicional segona. *Extensió del règim fiscal del deute públic.*

Les emissions de deute que pugua dur a terme el Fons a l'empara del que preveu l'article 4 d'esta llei tindran el mateix règim fiscal que el deute públic.»

Disposició final segona. *Títols competencials.*

Este reial decret llei es dicta de conformitat amb el que preveu l'article 149.1.6a, 11a i 13a de la Constitució, que atribuïx a l'Estat la competència exclusiva sobre legislació mercantil, bases de l'ordenació del crèdit, banca i assegurances, i bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica.

Disposició final tercera. *Incorporació de dret de la Unió Europea.*

Per mitjà d'este reial decret llei s'incorpora al dret espanyol la Directiva 2010/78/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre de 2010, per la qual es modifiquen les Directives 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2009/65/CE en relació amb les facultats de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació) i l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea de Valors i Mercats).

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

El present reial decret llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Madrid, 23 de març de 2012.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY